

Національний університет
«Острозька академія»

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Голова Приймальної комісії
Національного університету
«Острозька академія»

 І. Д. Пасічник

«29» березня 2021 року

ПРОГРАМА ФАХОВОГО ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

для вступників на навчання для здобуття ступеня **магістра** зі спеціальності **291 «Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії»**, освітньо-професійної програми **«Країнознавство»**

Острог – 2021

Програма фахового вступного випробування для вступників на навчання для здобуття освітнього ступеня магістра зі спеціальності 291 «Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії», освітньо-професійної програми «Країнознавство». Укладачі д.іст.наук, проф. П. М. Кулаковський, канд.іст.наук, доц. С.О. Рудько, канд.пол.наук, доц. О. Г. Подворна. Острог: НаУОА, 2021.

Програма розглянута та схвалена на засіданні кафедри країнознавства (Протокол № 8 від 16 березня 2021 року)

Завідувач кафедри країнознавства

Сергій РУДЬКО

Програма розглянута та схвалена на засіданні Приймальної комісії Національного університету «Острозька академія» (Протокол № 6 від 29 березня 2021 року)

Відповідальний секретар
приймальної комісії

Юлія ХАРЧУК

I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Мета фахового вступного випробування полягає у визначенні рівня теоретичних знань та практичних навичок вступників, які вступають на навчання для здобуття ступеня магістра зі спеціальності 291 «Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії», освітньо-професійної програми «Країнознавство» на основі освітнього ступеня бакалавра/магістра, освітньо-кваліфікаційного рівня спеціаліста, здобутого за цією або іншою спеціальністю.

Результати фахового вступного випробування використовуватимуться під час формування рейтингового списку та конкурсного відбору вступників у межах ліцензованого обсягу.

II. ПОРЯДОК СКЛАДАННЯ ФАХОВОГО ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

Організація фахового вступного випробування здійснюється відповідно до Положення про приймальну комісію Національного університету «Острозька академія» та Положення про організацію та проведення вступних випробувань у Національному університеті «Острозька академія» https://www.oa.edu.ua/ua/abiturijentovi/receiving_commission/polozhenya_pro_pryimalny_komisiju

Фахове вступне випробування відбувається шляхом комп'ютерного тестування через платформу Moodle з таких дисциплін: «Країнознавство», «Дипломатична і консульська служба», «Дипломатичний протокол та етикет», «Дипломатичні переговори», «Теорія міжнародних відносин» та «Історія міжнародних відносин та зовнішньої політики».

Вимоги до здібностей і підготовленості вступників

Для успішного засвоєння освітньо-професійної програми магістра вступники повинні мати базову вищу або повну вищу освіту та здібності до оволодіння знаннями, уміннями і навичками в галузі. Обов'язковою умовою є вільне володіння державною мовою.

У розрізі зазначених вище дисциплін вступник повинен:

«Країнознавство»

знати:

- системну інформацію про країни світу,
- природно-географічні особливості їх території,
- склад і якісні характеристики населення країн світу,
- основні етапи історії країн світу,
- політико-правову систему країн світу,
- найбільш важливі державні інститути країн світу,
- економічний, соціальний та культурний розвиток країн світу на сучасному етапі.

вміти:

- аналізувати політичні, економічні, суспільні, міграційні, культурні та інші процеси в країнах та регіонах світу,

- розуміти особливості ментального, культурного та духовно-релігійного розвитку країн світу.

«Дипломатична і консульська служба», «Дипломатичний протокол та етикет», «Дипломатичні переговори»

знати:

- про дипломатичну службу,
- особливості роботи дипломата,
- нормативно-правові основи здійснення дипломатичної діяльності,
- проблематику сучасної дипломатії,
- методи та засоби дипломатичної комунікації,
- особливості проведення дипломатичних переговорів;
- історію, тенденції та особливості дипломатичного протоколу та етикету;
- структуру і нормативно-правову базу та особливості роботи МЗС України.

вміти:

- аналізувати, прогнозувати та вирішувати конфліктні ситуації, у тому числі в якості посередника;
- проводити переговори,
- складати тексти дипломатичних документів, зокрема міжнародного договору.

«Теорія міжнародних відносин»

знати:

- понятійно-категоріальний апарат теорії міжнародних відносин (ТМВ);
- закономірності і тенденції міжнародних відносин;
- методи вивчення міжнародних відносин;
- основні теоретичні підходи в ТМВ (політичний реалізм, політичний ідеалізм, транснаціоналізм та ін.);
- систему міжнародних відносин (типи, структури і закони функціонування міжнародних систем, історичні етапи розвитку міжнародних систем, особливості сучасної системи міжнародних відносин);
- середовище системи міжнародних відносин (соціальне середовище – цивілізаційний підхід, позасоціальне середовище – роль геополітики в науці про міжнародні відносини, глобалізація міжнародного середовища);
- національні інтереси держави: поняття, структура, політична роль;

вміти:

- використовувати на практиці положення теорії міжнародних відносин,
- аналізувати діяльність державних та недержавних акторів міжнародних відносин, зокрема міжнародних урядових та неурядових організацій,
- оцінювати та аналізувати концептуальні підходи до вирішення проблем міжнародних відносин, зовнішньої політики,

- проводити порівняльний аналіз зовнішньої та безпекової політики країн світу, які знаходяться на різних рівнях розвитку та мають різний ступінь інтеграції до світової спільноти, а також аналізувати еволюцію формування та здійснення зовнішньої політики країн за умов зміни першої особи держави.

«Історія міжнародних відносин та зовнішньої політики»

знати:

- історію міждержавних відносин,
- передумови формування векторів зовнішньої політики держав світу, міжнародних політичних блоків та союзів;
- формування системи міжнародних відносин у кожен період розвитку світу (від XVII до XXI ст.)

вміти:

- аналізувати історичні корені, причини та передумови виникнення конкретних ситуацій в міжнародних відносинах,
- визначати політичні, дипломатичні, безпекові, суспільні, економічні, правові та інші ризики у сфері міжнародних відносин, глобальних та регіональних процесів,
- здійснювати комплексний аналіз міжнародного туристичного ринку з визначенням перспектив та напрямів його розвитку,
- проводити самостійні дослідження проблем міжнародних відносин, зовнішньої політики,
- проводити порівняльний аналіз зовнішньої та безпекової політики країн світу

ІІІ. НАВЧАЛЬНИЙ МАТЕРІАЛ, ЯКИЙ ВІНОСИТЬСЯ НА ФАХОВЕ ВСТУПНЕ ВИПРОБОВУВАННЯ ТА ЛІТЕРАТУРА ДЛЯ ПІДГОТОВКИ

ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ З ДИСЦИПЛІНИ «КРАЇНОЗНАВСТВО»

1. Країнознавча характеристика Великої Британії.
2. Країнознавча характеристика Франції.
3. Країнознавча характеристика ФРН.
4. Країнознавча характеристика Італії.
5. Країнознавча характеристика Іспанії.
6. Країнознавча характеристика Нідерландів.
7. Країнознавча характеристика Бельгії.
8. Країнознавча характеристика Швейцарії.
9. Країнознавча характеристика Австрії.
10. Країнознавча характеристика Греції.
11. Країнознавча характеристика Туреччини.
12. Країнознавча характеристика Румунії.
13. Країнознавча характеристика Болгарії.
14. Країнознавча характеристика Сербії.

15. Країнознавча характеристика Хорватії.
16. Країнознавча характеристика Угорщини.
17. Країнознавча характеристика Словаччини.
18. Країнознавча характеристика Чехії.
19. Країнознавча характеристика Польщі.
20. Країнознавча характеристика Швеції.
21. Країнознавча характеристика Фінляндії.
22. Країнознавча характеристика Норвегії.
23. Країнознавча характеристика Данії.
24. Країнознавча характеристика США.
25. Країнознавча характеристика Канади.
26. Країнознавча характеристика Австралії.
27. Країнознавча характеристика Нової Зеландії.
28. Країнознавча характеристика Мексики.
29. Країнознавча характеристика Бразилії.
30. Країнознавча характеристика Аргентини.
31. Країнознавча характеристика Венесуели.
32. Країнознавча характеристика КНР.
33. Країнознавча характеристика Японії.
34. Країнознавча характеристика Республіки Корея.
35. Країнознавча характеристика КНДР.
36. Країнознавча характеристика країни АСЕАН (В'єтнам або Сінгапур).
37. Країнознавча характеристика Індонезії.
38. Країнознавча характеристика Індії.
39. Країнознавча характеристика Пакистану.
40. Країнознавча характеристика Ірану.
41. Країнознавча характеристика Саудівської Аравії.
42. Країнознавча характеристика Об'єднаних Арабських Еміратів.
43. Країнознавча характеристика Ізраїлю.
44. Країнознавча характеристика Росії.
45. Країнознавча характеристика Єгипту.
46. Країнознавча характеристика Алжиру.
47. Країнознавча характеристика Марокко.
48. Країнознавча характеристика Нігерії.
49. Країнознавча характеристика Демократичної республіки Конго.
50. Країнознавча характеристика ПАР.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Александров И.А. Монархии Персидского залива: этап модернизации. М., 2000.
2. Гелей С., Рутар С. Політико-правові системи світу. Навчальний посібник. К., 2006.
3. Географія. Світи, регіони, континенти. К., 2004.
4. Дубович І.А. Країнознавчий словник-довідник. К., 2008. 839 с.
5. Ігнат'єв П.М. Країнознавство країн Азії. Чернівці, 2006.

6. Країнознавство. Країни СНД, Європи і Північної Америки / М.С. Дорошко, Р.Д. Кривонос, В.П. Крижанівський, Н.Ф. Сербіна. К.: Ніка, 2009. 312 с.
7. Країнознавство. Підручник / За ред. М. Дорошка. К., 2012. 592 с.
8. Країнознавство: навчальний посібник / Я.Б. Турчин, Л.О. Дорош, О.Н. Горбач. Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2012. 276 с.
9. Лизогуб В. Країнознавство. Навчальний посібник. Харків, 2014. 624 с.
10. Лісовський П., Лісовська Ю. Країнознавство: навчальний посібник. К., 2018. 264 с.
11. Мальська М.П. Країнознавство: теорія та практика. Підручник. / М.П.Мальська, Н.В.Антонюк, Ю.С.Занько, Н.М.Ганич. К.:Центр учбової літератури, 2012. 528 с.
12. Масляк В. Країнознавство. К., 2007. 292 с.
13. Панов А. Країнознавство (Європа). Навчальний посібник. Ужгород, 1999.
14. Панов А. Країнознавство. Підручник. Ужгород, 2017. 444 с.
15. Шурма С. Англомовні країни світу. Країнознавство. К., 2018. 256 с.
16. Coy K. R. Political Geography. Territory, State, and Society. Brackwell, 2002. 390 p.

**ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ З ДИСЦИПЛІН
«ДИПЛОМАТИЧНА І КОНСУЛЬСЬКА СЛУЖБА»,
«ДИПЛОМАТИЧНИЙ ПРОТОКОЛ ТА ЕТИКЕТ», «ДИПЛОМАТИЧНІ
ПЕРЕГОВОРИ»**

1. Сутність поняття «дипломатія».
2. Форми і методи дипломатії.
3. Особливості сучасної дипломатії.
4. Сутність і типологія міжнародних конфліктів.
5. Структура міжнародного конфлікту.
6. Фази міжнародного конфлікту.
7. Особливості сучасних міжнародних конфліктів.
8. Сучасні методи врегулювання міжнародних конфліктів.
9. Поняття і типи міжнародного співробітництва.
10. Міжнародне співробітництво та інтеграційні процеси.
11. Теоретичні інтерпретації сучасної системи світоустрою.
12. Особливості сучасної системи міжнародних відносин.
13. Роль і місце дипломатії у здійсненні зовнішньополітичної діяльності держави.
14. Роль дипломатії в ХХІ столітті у вирішенні глобальних проблем сучасності.
15. Порівняльний аналіз повноважень Президента України, Кабінету Міністрів України та Верховної Ради України у сфері зовнішніх зносин.
16. Двостороння та багатостороння дипломатія: порівняльний аналіз.
17. Наукова база дипломатичного протоколу та етикету.

18. Значення дипломатичного протоколу та етикету у сучасних міжнародних відносинах.

19. Встановлення дипломатичних відносин та заснування дипломатичного представництва.

20. Призначення та відкликання глави дипломатичного представництва.

21. Церемоніал врученні вірчих та відкличних грамот.

22. Випадки завершення роботи дипломатичного представництва та дипломатичного агента.

23. Структура та персонал дипломатичних представництв.

24. Військовий аташе: особливості призначення та специфіка його діяльності.

25. Економічна дипломатія: значення в сучасних міжнародних відносинах та особливості здійснення.

26. Військова дипломатія: значення в сучасних міжнародних відносинах та особливості здійснення.

27. Класи і ранги дипломатичних агентів.

28. Дипломатичний корпус та його дуаен.

29. Основні функції дипломатичних представництв та засоби їх виконання.

30. Професійні вимоги та вимоги до особистих якостей дипломата.

31. Правила поведінки дипломата в державі перебування.

32. Персона нон грата.

33. Привілеї та імунітети дипломатичних представництв та дипломатичних агентів.

34. Підготовка та проведення дипломатичних візитів та бесід.

35. Запис бесіди.

36. Телефонна розмова як різновид дипломатичної бесіди.

37. Значення телефонної розмови та особливості ведення.

38. Візитні картки дипломатів та їх застосування.

39. Документи зовнішньополітичного листування: значення, види, вимоги до складання.

40. Документи внутрішньовідомчого листування: значення, види, вимоги до складання.

41. Символи суверенної держави та міжнародний етикет стосовно них.

42. Розсаджування запрошених по автомобілях.

43. Етикет дарування та прийняття подарунків.

44. Етикет дарування квітів.

45. Значення дипломатичних прийомів у міжнародних відносинах та їхні види.

46. Організація дипломатичного прийому.

47. Проведення дипломатичного прийому.

48. Етикет привітань та висловлення скорботи.

49. Особливості дипломатії європейських держав (Великобританія, Франція, Німеччина, Італія).

50. Особливості дипломатії Азійсько-Тихоокеанського регіону (Японія, Китай, Індія, Австралія).

51. Дипломатична пошта та дипломатичні кур'єри: правовий статус, порядок доставки, функції, привілеї та імунітети.
52. Консульська служба: значення та основні поняття.
53. Процедура призначення глави консульської установи.
54. Консульська екзекватура.
55. Консульський патент.
56. Інститут почесних (нештатних) консулів.
57. Основні консульські функції та засоби їх здійснення.
58. Привілеї та імунітети консульських установ та консульських посадових осіб.
59. Спеціальні місії як форми дипломатії.
60. Постійні представництва держави при міжнародних організаціях.
61. Міжнародні (міжурядові) конференції як форма багатосторонньої дипломатії.
62. Особиста нота та вербальна нота: спільне та відмінне.
63. Вимоги до складання нот.
64. Загальні правила та методи ведення дипломатичних переговорів.
65. Інститут дипломатичних переговорів: історія становлення та особливості функціонування на сучасному етапі розвитку міжнародних відносин.
66. Вплив процесів глобалізації на інститут дипломатичних переговорів.
67. Переговори в умовах міжнародної кризи.
68. Охарактеризуйте та порівняйте такі стратегії ведення переговорів як “жорсткий торг”, “м'який торг” та принципова стратегія.
69. Організаційна та теоретична підготовка переговорів.
70. Інститут посередництва у дипломатичних переговорах.
71. Основні види підсумкових документів дипломатичних переговорів.
72. Структура міжнародного договору.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Борунков А.Ф. Дипломатический протокол в России. Изд. 3-е, доп. М.: Международные отношения, 2007.
2. Гуменюк Б.І. Дипломатична служба: правове регулювання. К., 2007.
3. Дипломатична та консульська служба : навч. посібник / Я.Б. Турчин, О.Н. Горбач, Л.О. Дорош, О.Я. Івасечко, У.В. Ільницька. Львів : Видавництво Львівської політехніки, 2014.
4. Зонова Т.В. Дипломатия иностранных государств: учеб. Пособие. М.: РОССПЭН, 2004.
5. Лапин Г.Э. Консульская служба: Учебное пособие. 3-е изд., перераб. и доп. М.: Международ. отношения, 2012.
6. Попов В.И. Современная дипломатия: теория и практика. М., 2006.
7. Сагайдак О.П. Дипломатичне представництво: організація і форми роботи: Навч. посіб. 2-ге вид. К.: Знання, 2008.
8. Сагайдак О.П., Дипломатичний протокол та етикет: Навч. посіб. 2-ге вид. К., 2006.

9. Шайда О.Є. Дипломатичний протокол та етикет: Навчально-методичний посібник. Львів, 2005.

ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ З ДИСЦИПЛІНИ «ТЕОРІЯ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН»

1. Характерні риси та сучасні тенденції розвитку міжнародних відносин.
2. Поняття безпеки в міжнародних відносинах та основні теоретичні підходи до його розуміння.
3. Історичні етапи розвитку теорії міжнародних відносин.
4. Перші та другі «великі дебати» в теорії міжнародних відносин.
5. Концепція «національного інтересу»: поняття, структура, типологія.
6. Засоби суб'єктів міжнародних відносин. Сила у міжнародних відносинах.
7. Характеристика, типологія недержавних та «нетрадиційних» акторів міжнародних відносин та їх вплив на розвиток міжнародних відносин.
8. Держава як провідний актор міжнародних відносин та трансформація її ролі у постбіполярний період.
9. Класична традиція в теорії міжнародних відносин (аналіз праць Фукідіда, Н. Макіавеллі, Т. Гоббса та ін).
10. Політичний реалізм у теорії міжнародних відносин.
11. Дилема безпеки у міжнародних відносинах.
12. Політичний ідеалізм у теорії міжнародних відносин.
13. Теорія комплексної взаємозалежності.
14. Теорія демократичного миру.
15. Інституціоналізм в теорії міжнародних відносин.
16. Конструктивізм у теорії міжнародних відносин.
17. Концепція «м'якої сили» у теорії міжнародних відносин.
18. Марксизм та неомарксизм. Світ-системний аналіз І. Валлерстайна.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Камінський А. Вступ до міжнародних відносин. Львів, 1995.
2. Капітоненко М. Теорія міжнародних відносин. Чернівці: Книги – XXI, 2019.
3. Коппель О.А. Міжнародні системи. Світова політика. Навчальний посібник / О.А. Коппель, О.С. Пархомчук. К., 2001.
4. Лебедева М.М. Мировая политика: Учебник для ВУЗов. М., 2004.
5. Маддісон В.В. Шахов В.А. Політологія міжнародних відносин. К., 1997.
6. Мальський М., Мацяк М. Теорія міжнародних відносин: Підручник. 3-е вид., перероблене і доп. К., 2007.
7. Основи теорії міжнародних відносин: навч. посібник / Л.О. Дорош, М.В. Здоровега, О.Я. Івасечко, У.В. Ільницька, О.В. Кукарцев, Ю.Р. Лемко, Ю.Я. Тишкун, Я.Б. Турчин. Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2015. 244 с.
8. Теория международных отношений на рубеже столетий / Под ред. К. Буга и С. Смита. М., 2002.

9. Теория международных отношений. Хрестоматия / Научный ред. проф. П.А. Цыганков. М. 2002.
10. Цимбалістий В.Ф. Теорія міжнародних відносин: Навч. посіб. Львів, 2005.
11. Цыганков П.А. Теория международных отношений. М.: Гардарики, 2003. 590 с.
12. Шергін С.О. Політологія міжнародних відносин: навч. посіб. К.: Дипломатична академія України при МЗС України, 2013.
13. Dunne T., Kurki M., Smith S. (eds.) International Relations Theories: Discipline and Diversity. Oxford: Oxford University Press, 2010.

ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ З ДИСЦИПЛІНИ «ІСТОРІЯ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН ТА ЗОВНІШНЬОЇ ПОЛІТИКИ»

1. Зовнішня політика Риму у період Республіки III – I ст. до Р.Хр.
2. Міжнародні відносини у Середземноморському регіоні у добу еллінізму.
3. Імперія Карла Великого та зовнішньополітичні вектори її політики.
4. Міжнародні відносини під час хрестових походів.
5. Міжнародне становище Візантії у VI – X ст.
6. Роль папства у міжнародних стосунках.
7. Тридцятирічна війна і політична карта Європи в середині XVII ст.
8. Боротьба американських колоній за незалежність.
9. Віденський конгрес 1814-1815 рр. Священний союз.
10. Територіальна експансія США в першій половині XIX ст. Доктрина Монро.
11. Турецько-єгипетський конфлікт 1830-40-х рр. та позиції великих держав.
12. Кримська війна в політиці європейських держав.
13. Процес об'єднання Італії і його вплив на систему міжнародних відносин.
14. Об'єднання Німеччини й новий баланс сил у Європі.
15. Зовнішня і колоніальна політика Великої Британії у др. пол. XIX ст.
16. Колоніальна і зовнішня політика Франції у др. пол. XIX ст.
17. Зовнішня політика США у др. пол. XIX ст.
18. Міжнародні відносини під час Першої світової війни.
19. Версальсько-Вашингтонська система міжнародних відносин: зміст і характер.
20. Створення і початковий період діяльності Ліги націй.
21. Становлення блоку агресорів напередодні Другої світової війни.
22. Аншлюс Австрії та Мюнхенська угода.
23. Пакт Ріббентропа-Молотова.
24. Початок Другої світової війни.
25. Вступ США у Другу світову війну.
26. Тегеранська, Ялтинська і Потсдамська конференції.

27. Створення ООН.
28. Утворення двох німецьких держав та Берлінська криза.
29. Війна в Кореї.
30. Карибська криза та початок політики розрядки.
31. «Нова східна політика» ФРН.
32. Американська агресія у В'єтнамі.
33. Грецько-турецьке протистояння у міжнародних відносинах. Окупація Кіпру.
34. Утворення держави Ізраїль та початок арабо-ізраїльського протистояння.
35. Розпад колоніальної системи.
36. Посилення міжнародних позицій США внаслідок Другої світової війни.
37. Зовнішня політика президента Дуайта Ейзенхауера.
38. Зовнішня політика США 1980-х – поч. 1990-х рр.
39. Розпад Британської колоніальної імперії.
40. Зовнішня політика Маргарет Тетчер.
41. Зовнішня політика Шарля де Голля.
42. Антигегемонізм Франсуа Міттерана.
43. Міжнародні відносини у другій половині 1970-х років.
44. Радянська агресія проти Афганістану.
45. Проблема безпеки Перської затоки в міжнародних відносинах наприкінці ХХ ст.
46. Провідні тенденції міжнародних відносин на рубежі ХІХ – ХХ століть.
47. Об'єднання Німеччини як міжнародна проблема.
48. Політична ситуація на Близькому Сході в постбіполярний період.
49. Східна Азія в системі міжнародних відносин у постбіполярний період.
50. Трансформація та розширення НАТО на схід.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Блер Тоні. Шлях. К.: Темпора, 2011. 848 с.
2. Газін В.П., Копилов С.А. Новітня історія країн Європи та Америки 1918-1945 рр. – Кам'янець-Подільський, 1997.
3. Газін В.П., Копилов С.А. Новітня історія країн Європи та Америки 1945-2000 рр. – Кам'янець-Подільський, 2001.
4. Генрік Лільєгрєн. Від Таллінна до Туреччини. Мемуари шведа і дипломата. К.: Темпора, 2010. 352 с.
5. Дебидур А. Дипломатическая история Европы 1814-1878 гг.: В 2-х т. Ростов-на-Дону, 1995.
6. Дюррозель Ж.-Б. Історія дипломатії від 1919 року до наших днів. К., 1995.
7. История дипломатии. Под.ред. В.П. Потемкина. М., 1959. Т. I-III.
8. Кісінджер Г. Дипломатія. Київ: КМ-Букс, 2018. 864 с.
9. Коппель О.А., Пархомчук О.С. Міжнародні системи. Світова політика: Навч. посібн. К., 2001.

10. Крижанівський О. Історія Стародавнього Сходу, курс лекцій. К., 1996.
11. Крижановська О., Крижановський О. Історія Середніх віків: Вступ до історії західноєвропейського Середньовіччя. Курс лекцій: Навч. посібн. К., 2004.
12. Кузицин В., Гвоздева И. История древнего Рима. М., 2005.
13. Лінч Д. Середньовічна церква. К., 1994.
14. Лозинский С. История папства. М., 1986.
15. Лукас Е. Нова «холодна війна». Як Кремль загрожує і Росії, і Заходу. К.: Темпора, 2009. 488 с.
16. Мадіссон В., Шахов В. Політологія міжнародних відносин. К., 1997.
17. Міжнародні відносини та зовнішня політика (1945-70-ті роки): Підруч. / В.Манжола та ін. К., 1999.
18. Міжнародні відносини та зовнішня політика (1980 – 2000 роки): Підручник / Л.Гайдуков, В. Г. Кремень, Л. В. Губерський та ін. К., 2001.
19. Райс Кондоліза. Незвичайні звичайні люди. Сімейні мемуари. К.: Темпора, 2011. 296 с.
20. Рудько С. Зовнішня політика країн Західної Європи в постбіполярний період: навчально-методичний посібник із курсу. Острог : Національний університет «Острозька академія», 2012. 412 с.
21. Рудько С.О. Зовнішня політика та політичні системи Французької Республіки та Федеративної Республіки Німеччини : підручник із курсу. Острог : Видавництво Національного університету «Острозька академія», 2015. 298 с.
22. Рудько С.О. Історія Центрально-Східної Європи (кін. XVIII – поч. XXI ст.): навчально-методичний посібник з курсу. Острог, 2010. 220 с.
23. Современные международные отношения: Учебник / Под ред. проф. А.В.Торкунова. М., 2001.
24. Турчин Я.Б., Демчишак Р. Б., Плазова Т. І. Історія міжнародних відносин (від Стародавнього світу до початку XX ст.). Навчальний посібник. Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2013. 140 с.
25. Хантінгтон С. Зіткнення цивілізацій // Філософська і соціологічна думка. 1996. №1–2.
26. Цветков Г. Міжнародні відносини й зовнішня політика в 1917 – 1945 рр. К., 1997.
27. Eckstein A. M. Rome Enters the Greek East: From Anarchy to Hierarchy in the Hellenistic Mediterranean, 230–170 BC. Malden, MA: Blackwell, 2012.
28. Malchow Howard LeRoy History and International Relations. From the Ancient World to the 21st Century. Bloomsbury Academic. 2015. 344 p.
29. Ringmar E. History of International Relations: A Non-European Perspective. Ibn Haldun University. 2019. URL: <https://open.umn.edu/opentextbooks/textbooks/history-of-international-relations>
30. Torbjorn L. Knutsen History of International Relations Theory. Manchester University Press, 1997. 354 p.

IV. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ, СТРУКТУРА ОЦІНКИ ТА ПОРЯДОК ОЦІНЮВАННЯ ПІДГОТОВЛЕНОСТІ ВСТУПНИКІВ

Фахове вступне випробування для вступників на навчання для здобуття освітнього ступеня магістра на основі ступеня бакалавра (ОКР спеціаліста, ступеня магістра) проводиться шляхом комп'ютерного тестування з використанням системи Moodle.

Оцінка фахового вступного випробування визначається як сума балів, одержаних за вирішення 60 тестових завдань. Правильна відповідь за одне тестове завдання оцінюється в 1 бал, неправильна – 0 балів.

Загальна оцінка за виконання фахового вступного випробування виставляється системою Moodle за 12-бальною шкалою за заданою формулою, після чого автоматично переводиться у 200-бальну шкалу відповідно до таблиці 1.

Таблиця 1

Переведення бала за виконання завдань фахового вступного випробування, обрахованого за 12-бальною шкалою, в шкалу 100-200 балів

1	100	4	120	8	160
1,1	100	4,1	121	8,1	161
1,2	100	4,2	122	8,2	162
1,3	100	4,3	123	8,3	163
1,4	100	4,4	124	8,4	164
1,5	100	4,5	125	8,5	165
1,6	100	4,6	126	8,6	166
1,7	100	4,7	127	8,7	167
1,8	100	4,8	128	8,8	168
1,9	100	4,9	129	8,9	169
2	100	5	130	9	170
2,1	101	5,1	131	9,1	171
2,2	102	5,2	132	9,2	172
2,3	103	5,3	133	9,3	173
2,4	104	5,4	134	9,4	174
2,5	105	5,5	135	9,5	175
2,6	106	5,6	136	9,6	176
2,7	107	5,7	137	9,7	177
2,8	108	5,8	138	9,8	178
2,9	109	5,9	139	9,9	179
3	110	6	140	10	180
3,1	111	6,1	141	10,1	181
3,2	112	6,2	142	10,2	182
3,3	113	6,3	143	10,3	183
3,4	114	6,4	144	10,4	184
3,5	115	6,5	145	10,5	185
3,6	116	6,6	146	10,6	186
3,7	117	6,7	147	10,7	187
3,8	118	6,8	148	10,8	188
3,9	119	6,9	149	10,9	189
		7	150	11	190
		7,1	151	11,1	191

7,2	152
7,3	153
7,4	154
7,5	155
7,6	156
7,7	157
7,8	158
7,9	159

11,2	192
11,3	193
11,4	194
11,5	195
11,6	196
11,7	197
11,8	198
11,9	199
12	200

Вступник допускається до участі у конкурсі, якщо оцінка за виконання завдань фахового вступного випробування складає 100 балів і більше за 200-бальною шкалою оцінювання.

Якщо результат складання фахового вступного випробування вступника становить менше 100 балів, то він не допускається до участі у конкурсному відборі.

V. ПОЛІТИКА ДОБРОЧЕСНОСТІ

Кожен абітурієнт під час складання фахового вступного випробування повинен дотримуватися моральних норм, правил етичної поведінки та принципів академічної доброчесності, а саме:

- самостійно виконувати завдання;
- не принижувати будь-яким чином гідність інших абітурієнтів, учасників освітнього процесу, запобігати таким діям з боку інших осіб;
- дотримуватися правил ділового етикету в поведінці та норм культури спілкування у комунікації з абітурієнтами, здобувачами вищої освіти, викладачами та співробітниками НаУОА;
- не використовувати телефон або гаджети під час проведення фахового вступного випробування;
- не використовувати службові або родинні зв'язки для отримання нечесної переваги.